

1832.

Ze Štěbořic od Opavy

Sta - nu - la dzě - vu - cha, jak byl deň, a šla do su - se - da pro o - heň. Hle - da - la o - na
o - hni - čka, na - šla šva - rne - ho Ja - ni - čka.

Stanula dzěvucha, jak byl deň,
a šla do suseda pro oheň.

Hledala ona ohnička,
našla švarneho Janička.

1833.

Svi - taj, Bo - že, svi - taj, co by spě - šej deň byl, co bych sa po - dí - val, v ke - rém sem do - mě byl.

Svitaj, Bože, svitaj,
co by spěšej deň byl,
co bych sa podíval,
v kerém sem domě byl.

Byl sem já v domečku,
majú tam děvečku,
majú obrovnané
červenú hlínečku.

1834.

Od Brna

Tra - jda, ra - jda, ra - jda, o - že - nil se Kla - jda, vzal so - bě ka - dlá - tku v červeném ka - bá - tku.

Trajda, rajda, rajda,
oženil se Klajda,

vzal sobě kadrátku
v červeném kabátku.

Klajdovka, známá hospoda u Brna, jméno vzala od Klajdy Lišnáka, jenž prvním hostem se v ní octnul. On pak si vzal děvku, již pro útlost a hubenost přezdělí »kadrátka«.

1835.

Erb. I. 100

V Ji - tčí - ně pod o - kny tra - vi - čka ze - le - ná, v Ji - tčí - ně pod o - kny trá - va ro - ste.

V Jitčíně pod okny travička zelená,
v Jitčíně pod okny tráva roste.

Než tráva vyrostete, panenka doroste,
pak bude panenka, pak bude má.

1836.

Z Pavlovic

Vsa - di - la sem hru - šku v hu - mně, ne - vím, e - sli se mi u - jme; u - jme - li se,
bu - de ro - dit, bu - dú za mnú chla - pci cho - dit.

Vsadila sem hrušku v humně,
nevím, esli se mi ujme;

ujme-li se, bude rodit,
budú za mnú chlapani chodit.